

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 11 năm 2011

Số 54

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Giỗ Tổ Sư Đổ Thuần Hậu 12 tháng 10 âm lịch (thứ hai, ngày 7 tháng 11 năm 2011)

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“Uống nước nhớ nguồn” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, ngày Giỗ Tổ Vô Vi hằng năm 12 tháng 10 Âm lịch, nhằm ngày 7 tháng 11 Dương lịch năm nay là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn sáng lập Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí của Đức Tổ Sư - Đổ Thuần Hậu

Giỗ Tổ Vô Vi hằng năm, ngoài những hình thức hội họp lễ nghi, đây cũng là cơ hội gia đình Vô Vi quây quần hội tụ, nêu cao tinh thần “Tôn sư trọng đạo” một lòng tri ân, ghi nhớ công lao hạnh nguyện tu hành của Thầy Tổ. Cùng nhau thực hành, tiếp tục duy trì và phát triển những thành quả sáng tạo mà Đức Tổ Sư đã để lại.

Nhân dịp Lễ Giỗ Tổ, chúng con thành kính tri ân Đức Tổ Sư đã sáng lập pháp thiên khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân dịp ngày Giỗ Tổ Vô Vi.

Kính Thưa,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

Ghi Chú: Có nhiều bạn thắc mắc về ngày liêu đạo của Tổ Sư qua các kinh sách đã xuất bản. Chúng tôi sẽ hiệu đính khi có ấn bản mới.
Mời các bạn xem hình chụp mộ Tổ sư trên website.

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thời thế đổi thay, bão bùng nguy hiểm xảy ra bất cứ lúc nào không thể ngừa trước được, tại sao ?
- 2) Bé thường nói làm người là phần hồn đã bị giam hãm trong xác phàm, tại sao lại bị giam trong khám tù ?
- 3) Có người mang xác làm người nhưng nghe đến tu thiền lại không hiểu, tại sao ?
- 4) Làm người ai ai cũng ham vui và tự do là sao ?
- 5) Trên mặt đất này có loại người thích xiên xẹo và phá hoại, tại sao ?
- 6) Muốn dẹp bỏ bản chất khốn nạn này thì phải làm sao ?
- 7) Tại sao ở đời này có loại người tu ghét người tu ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 2 tháng 4 năm 1993 1) Hỏi : Thời thế đổi thay, bão bùng nguy hiểm xảy ra bất cứ lúc nào không thể ngừa trước được, tại sao ? Đáp : Thưa, chúng sanh hướng hạ tranh chấp quá nhiều, cần có sự biến đổi bất ngờ để cho chúng sanh có cơ hội thức tâm, tìm lại lối cũ của Trời Đất, thực hiện nguyên lý vô sanh, lại có cơ hội rõ Chứa rõ Phật hơn, tìm về cõi cũ xa xưa thì mới giải quyết vạn sự nạn tai. Kệ: Thức tâm hiểu đạo tiến dài dài Chẳng có mưu tâm chịu khổ sai Tiến hóa không ngừng tâm tự thức Về nơi thanh tịnh thật là oai.	Ngày 3 tháng 4 năm 1993 2) Hỏi : Bé thường nói làm người là phần hồn đã bị giam hãm trong xác phàm, tại sao lại bị giam trong khám tù ? Đáp : Thưa, tâm làm thân chịu, ác ý nêu lên không kèm hãm được, làm điều phạm pháp, thì phải chịu pháp luật trừng trị. Cho nên xác phàm bị giam hãm là vậy, cũng là một cơ hội giúp cho phần hồn thức tâm, biết được làm điều thiện là cần thiết. Nhìn rõ sự sát sanh hại vật là không cần thiết thì mới tránh được tai nạn trong một kiếp làm người. Chấn chương tình đời đen bạc không đi vào đâu cả. Cho nên những người đã bị bạc đãi, tù tội lại thích tu hơn, chỉ có tu thì mới giải quyết được tâm linh tiến, thay vì hung hăng tự đầy dọa tâm thân, hiểu được phần hồn là chủ của thể xác. Xác chỉ sống tạm theo định luật, sanh trụ hoại diệt, phần hồn mới chịu thức tâm ăn chay niệm Phật, tìm đường tiến hóa. Ở trên đời này có câu: Ăn cướp bỏ dao tu thành Phật là vậy. Mọi sự đã nếm nếm rõ rệt, tự chịu quay vào trong sửa tiến thì mới có kết quả ở tương lai, không tiếp tục hướng hạ ác trước, nhưng hướng thiện cứu mình và cứu họ, thì tâm từ bi sẽ được khôi phục và phát triển. Kệ: Thức giác rồi phát triển chuyển hồi Xác hồn rõ rệt vui đứng ngồi Gieo trồng giống tốt do tâm thức Rộng mở từ bi tránh dục tội.
Ngày 4 tháng 4 năm 1993 3) Hỏi : Có người mang xác làm người nhưng nghe đến tu thiền lại không hiểu, tại sao ? Đáp : Thưa, người không hiểu giá trị của sự tu thiền là vì trình độ tâm linh quá kém cỏi, chỉ biết được giá trị của sự nhìn và nghe thấy mà thôi. Còn về tâm linh thì không sao hiểu được, phải trải qua duyên nghiệp khổ não thì mới cảm thức được chút ít mà thôi. Cho nên Bé thường nói hoàn cảnh là ân sư, đưa con người tiến hóa từ giai đoạn một. Kệ: Chập chững trong cảnh mơ màng động Khó tưởng Trời cao khó biết lòng Giam hãm trong lòng manh áo bản Khó minh đời đạo khó thông dong.	Ngày 5 tháng 4 năm 1993 4) Hỏi : Làm người ai ai cũng ham vui và tự do là sao ? Đáp : Thưa, nhơn loại do nguyên khí của căn khôn vũ trụ hình thành, gốc của nó là thanh nhẹ và tự do. Cho nên sau khi động loạn ai ai cũng muốn có một cuộc sống thanh tịnh, không khác gì biển cả. Sau sự cực động cũng phải lui về thanh tịnh. Người tu từ động trở về tịnh, khi nắm được pháp tu thiền khứ trước lưu thanh là đúng. Cứ việc dày công tu thiền thì đạt được kết quả tốt. Kệ: Thực hành thanh tịnh tự hồn xuyên Giải quyết tâm tư chẳng giữ phiền Quyển luyến tình đời không hữu ích Hành thông tự đạt tự hồn xuyên.

<i>Ngày 6 tháng 4 năm 1993</i> 5) Hỏi : Trên mặt đất này có loại người thích xiên xẹo và phá hoại, tại sao ? Đáp : Thưa, trên mặt đất này có loại người thích phê bình chỉ trích người khác, nhưng không bao giờ hiểu rõ hành động của chính mình là sai. Cho nên luôn luôn hành động như vậy cho đến lúc lâm nạn mới thấy được đôi chút sai lầm của chính mình đã tự gây nên, hậu quả của cuộc đời không được tốt mấy. Đối với người tu thiền, loại tánh này bộc phát rất nhanh, nếu không chịu ăn năn tự thức, thì phần hồn rất khó tiến hóa, nuôi dưỡng tự ái và chậm tiến mà không hay.	<i>Ngày 6 tháng 4 năm 1993</i> 6) Hỏi : Muốn dẹp bỏ bản chất khốn nạn này thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, tu theo Vô Vi thì phải tự làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều trong ngày thì tâm thức mới được khai triển và thức hòa đồng mới được mở, lượng từ bi càng ngày càng dồi dào hơn, thích phục vụ hơn là cãi cò. Kệ: Chẳng còn lý luận lý quanh co Thực triển khai minh chẳng dằn dò Tâm thức tràn đầy tình bác ái Khai thông ngũ tạng chẳng mê phò.
<i>Ngày 7 tháng 4 năm 1993</i> 7) Hỏi : Tại sao ở đời này có loại người tu ghét người tu ? Đáp : Thưa, người không thật tình tu mới ghét người tu. Người thật tình tu lại quý người tu. Ở mặt đất này có người chịu tu là quý rồi. Người có đức tin sẽ là người tốt của xã hội, không nên phỉ báng người tu mà tự hạ điển năng sẵn có của chính mình, xây dựng là cứu mình. Kệ: Pháp tu tận độ chuyển hành trình Tận giải trược ô trí cảm mình Hành pháp khai thông minh trí tuệ Chẳng còn loạn động lại càng mình.	

Vấn Đạo Về Cha Kim II

Bạn đạo: Thưa ông Tám con về con trình bày là khi mà xả thân xuống dưới luồng điện của Ngọc Hoàng ban xuống thì Cha nói rằng sở dĩ mà nó được tỉnh táo một phần là do Cha chuyển điện xuống theo luồng điện Ngọc Hoàng xuống thì ông Tám nhận thấy nó cũng là một vị Ngọc Hoàng. Do đó cái chuyện tỉnh táo có phải do Cha chuyển điện hay là...

Thầy: Y như lời, không sai một chữ như tôi bữa tối xác nhận, y như lúc mà cô Kim gặp tôi, không sai một chữ, không mất chữ nào nói y như cuốn băng vắn ra vậy hà.

Bạn đạo: Nhưng mà cái đó thì hỏi cha Kim thì cha nói lúc đó là chính cha Kim xuống.

Thầy: Thì cái điện xuống cũng có.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, hỏi ông Tám, điều ông Tám chứng nhận đây là luồng điện Ngọc Hoàng là do cái sự mở huệ ông Tám, ông Tám thấy cái luồng điện của Ngọc Hoàng hay là ông Tám chỉ nghe qua cái âm thanh của một cụ già rồi ông Tám xác nhận đây là Ngọc Hoàng.

Thầy: Không, tôi phải thấy trước khi chứ.

Bạn đạo: Ông Tám có thấy luồng điện.

Thầy: Có thấy trước khi. Phải thấy trước khi đến.

Bạn đạo: Như vậy thưa ông Tám, ông Tám đã thấy đó là luồng điện Ngọc Hoàng qua cái xác thân Nguyễn Văn Mùa và trước ông Tám cũng thấy luồng điện Ngọc Hoàng qua cái xác hữu hình cô Kim, vậy hai cái đó là một. Nhưng tại sao hai cái một đó gặp nhau lại không nhận ra nhau?

Thầy: Tôi đã nói cái xác trước, cái xác trước mà thôi, thành ra tôi nói không nên cho nhiều người ngồi trong lúc gặp, để hai người gặp... cho nó mau. Bởi vì hồi trước ...

Bạn đạo: Nhưng mà cô Kim không chịu ngồi riêng, ông Tám.

Thầy: Sao lại không chịu ngồi riêng?

Bạn đạo: Cô không muốn gặp cái xác thân này nữa, anh Trung nói cô không gặp, tôi phải đi tới để mà nói vòng vo tam quốc một hồi rồi cha mới nói: Ờ, thôi được, để mai cha gặp nó một chút thôi. Ông nói gặp một chút rồi cái ông hẹn tại nhà chiều ba giờ. Mà sáng chín giờ sáng cái ông lên rồi, ông lên ông gặp chút xíu rồi; chớ ông không chịu gặp riêng. Ông

cứ cho cái phần này là khủng, phần này cái gì tùm lum, ông không xác nhận đây là Ngọc Hoàng thành ra nhiều bạn thắc mắc về cái chuyện đó ông Tám.

Thầy: Bởi vì thằng đó đương bị dọa và giải cho nó giác luôn, một thời gian nó hết không còn nữa, cái phần đó nó siêu lắm mấy người không hiểu nổi, hiểu không nổi.

Bạn đạo: ... Bà đòi múa với tôi nữa và nhảy với tôi rồi ca tụng với tôi nữa, hiểu không? Rồi tôi ngồi đây đàn hoàng lâm, ngồi xếp bằng hai người nói chuyện. Mỗi khi anh nói, tôi hỏi cái lý do, tôi nói bây giờ ông có một phần thanh điện xuống cái cơ thể của ông là một cái may cho ông. Ông làm ơn coi giùm cho tôi coi tại sao lý do ông Tám hay đi tìm tôi, giải cái quả cho tôi nghe, mà nó kỳ không cái miệng nó vậy..... Nó nhắm mắt hai người cũng nhắm mắt, rồi thiền luôn, rồi lát nó xuống rồi nó nói sao, nó cười, cười một lát rồi đòi múa với tôi, diễn ca kịch với tôi nữa, rồi tôi mời cô Ba.

Thầy: Chưa ổn định, cũng như cái nhà của tôi ở vùng kinh tế mới vậy mà. Ông Tám về, ông Tám về rồi ở nhà đó nhưng mà nhà đó vẫn dột, bởi vì ông Tám lo chưa xong. Biết rằng ông Tám ở trong đó nhưng mà ông Tám lo chưa xong, (Thầy cười) thì dột cứ để nó dột chứ không lý tôi hóa phép chặn không cho nó dột sao, tôi để nó dột đã rồi, kêu thằng này nó xuống nó sửa là hết dột, ví dụ vậy đó. Nó rất rõ nhưng mà ở trên dòm xuống thấy rõ mà ở dưới thấy: Trời ơi! Ông đó linh diệu mà vô cái nhà dột mà ông không hóa phép cho nó không dột không được, phải có thằng cha chuyên môn nó làm hết dột đó, nó phải đục cái này, cái kia, cái nọ. Cái nhà của ông Tám sẽ bị thằng Ngẫu đập trên đầu, rồi sẽ bị thằng Ngẫu cắt cái này dọn cái kia, rồi sau này cái nhà phải hợp lý nhưng mà phải nhờ mấy thằng này, nhờ mấy thằng chuyên môn nó đục, không nhờ mấy bà này.....

Bạn đạo: Thưa Ông Tám, Nguyễn Văn Mùa có nói với một bạn đạo và người bạn đạo nói bây giờ niệm Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn luôn luôn ngày đêm thì Nguyễn Văn Mùa có nói rằng: Tại sao không niệm Nam Mô A Di Đà Phật vì cái lực tự đó đem tới cho mình được lực thông, lực giác mới dẫn tiến mình thôi. Còn cái câu Ngọc

Hoàng đó, thí dụ cũng như là một câu chú mà thôi thì cái niệm chú đâu có bằng mình khai thông cái lục thông, lục giác của mình. Cái niệm Ngọc Hoàng chỉ nên khi thiền niệm ba lần thôi, còn ban ngày và những giây phút khác thì niệm Nam Mô A Di Đà Phật tốt hơn thì bạn đạo đó thắc mắc là không biết là nên nghe theo ai, thưa ông Tám giải đáp giùm.

Thầy: Cái đó là ở đây mình dặn niệm có ba lần thôi, rồi sau tiếp tục niệm mấy câu đó tu thôi. Mà ban ngày bởi vì những người hay ham thời cuộc làm vọng động, cho nên niệm Ngọc Hoàng đó ổn định mau hơn cho nó có giờ giấc sống, thấy chưa?

Bạn đạo: Như vậy ông Tám khuyên nên niệm Ngọc Hoàng.

Thầy: ... bởi vì nó bất ổn, tình trạng bất ổn nó niệm Ngọc Hoàng là phải nhớ nó là Ngọc Hoàng dùm lại với nó thì nó không có thụ động nhiều. Khi mình có cái gì lộn xộn mà mình biết dùm lại với mình thì mình đâu có thất vọng, thấy không? Còn cái niệm Phật nó thấy lung tung không biết chừng nào, nó động ở chỗ đó, nhưng mà mình nhớ niệm Ngọc Hoàng là niệm nó, hiểu nó, nhắc nó.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, tạp niệm lung tung đâu có được là vì hồi đó ông Tám giảng là niệm Nam Mô A Di Đà Phật là đem cái sự thanh tịnh cho nội tâm thì làm sao ...

Thầy: Đem sự thanh tịnh nội tâm nhưng mà nó có thể quên nó vì sự vận động bao vây nó. Sự vận động trần trước bây giờ đang bao vây rất nhiều, niệm một chập nó thấy, nó tự thấy niệm Nam Mô A Di Đà Phật ăn chung mẹ gì? Bây giờ, người ta tới người ta la um xum đây làm sao niệm, thấy không? Nó niệm Ngọc Hoàng, nó có cái ắc-quy¹. Nó có chỗ dựa mà Ngọc Hoàng đó là nó thì nó thức giấc mau và nó sẽ ứng phó mọi công việc xảy ra trước mắt, ổn định mau hơn.

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám như là niệm.

Thầy: Bởi vì niệm Phật là đi mở trí ghê lắm, mở trí mà niệm Ngọc Hoàng là ổn định.

Bạn đạo: Thưa ông Tám niệm Ngọc Hoàng có người nói là trong đó có sáu luồng điện Nam Mô A Di Đà Phật với lại năm luồng điện ngũ hành thì phải.

Bạn đạo: Là mười một luồng điện.

Thầy: Niệm Ngọc Hoàng là nâng cao đem tới cực thanh cực tịnh và mở cái thần giác của mình đi chứ không có gì hết, mở cái thần giác của mình.

Bạn đạo: Vậy muốn khai thông bản thể mình cũng phải duy trì cái Lục Tự Di Đà.

Thầy: Luôn luôn mình niệm, mình có tu là có trong giờ thiền nó có niệm. Mà cái pháp mình là Lục Tự Di Đà. Soi hồn, pháp luân, thiền định là mở sáu cái luân xa.

Bạn đạo: Ông Tư giảng trong kinh A Di Đà.

Bạn đạo: Thưa ông Tám như vậy có phải cái phần chánh của người tu là chỉ dụng Lục Tự thôi nhưng mà trong cái thời buổi này, cái hạ ngươn này, trong cái lúc động loạn này thì có cái sự nạn tai nhiều, ô trước nhiều thành ra mình cần dùng cái Ngọc Hoàng Thượng Đế.

Thầy: Nhắc mình nhiều hơn, Ngọc Hoàng Thượng Đế là phải nhớ cho ta hiểu rằng đó là nhắc mình nhiều hơn.

Bạn đạo: Chớ không phải bây giờ là luồng điện Ngọc Hoàng Thượng Đế đang làm việc nhiều thành ra mình liên kết với đó nó dễ hơn.

Thầy: Bởi chính Ngọc Hoàng đang làm khó dễ mình. Bây giờ, mình không lấy Ngọc Hoàng gởi Ngọc Hoàng, không được. Nếu Ngọc Hoàng không làm khó dễ đâu có ai tu.

Bạn đạo: Còn cái câu này cô Ba hết thắc mắc rồi đó. Hồi trước cô Ba này thắc mắc dữ lắm.

Thầy: Nếu mình không lấy Ngọc Hoàng mà trị Ngọc Hoàng thì không ai trị nổi.

Bạn đạo: Dùng độc trị độc.

Thầy: Dĩ độc khử độc.

Bạn đạo: Không biết cái chánh của cái phương pháp là phải dùng lục tự mới khai thông được phải không ông Tám?

Thầy: Lục tự là mình đó. Soi hồn, pháp luân là mình mở lục tự rồi. Nhưng mà mình kêu họ niệm đó là niệm hằng ngày. Cái đó niệm Phật là hồi đó nó có thanh nó ổn chút, thấy không? Niệm nó cũng chạy vô cái pháp đó thôi. Nhưng mà, cái này mình cho vô trong một chút nữa để cho nó nhắc nó nhiều hơn, tự vệ nhiều hơn mà trong cái này cái thiên ý đang sắp đặt cho mọi người một nơi để tu. Rồi mình phải lấy thiên ý giải thiên ý mới đúng, để làm khó dễ ông Ngọc Hoàng. Ông đâu có phải là tử tế với mình, ông không có tử tế. Ông tử tế làm sao mình tiến. Ông cha ôm mình hoài thì mình nhõng nhẽo, ông phải đánh mình mới tiến, đánh bằng cách này, đánh bằng cách kia, đánh đủ thứ dần vật. Mấy ông tu ít không có đâu, tôi bị dần vật cả đêm, khổ lắm. Nhưng mà khổ là sướng, sau cái khổ là sướng. Giờ thiền tôi cũng bị phá nữa rồi tôi thấy nhẹ, đủ chuyện hết.

¹ Ắc-quy: Bình điện.

Bạn đạo: Như vậy ông Tám có niệm Ngọc Hoàng không?

Thầy: Dĩ độc khử độc mà.

Bạn đạo: Từ khi ông Tám lên xe xuống kinh tế ông Tám có Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn.

Thầy: Luật lệ ở thế gian cũng như luật lệ của trên Trời. Luật lệ ở thế gian để trị mấy thằng biết, mấy thằng biết luật. Mấy thằng biết luật chừng nào ở tù lâu chừng nấy. Mấy thằng dốt không biết luật nó phạm luật, nó lại tội nhẹ hơn. Cho nên mấy thằng biết luật khổ vì luật.

Bạn đạo: Thành ra ông Tám khổ nhiều hơn.

Thầy: Khổ nhiều hơn.

Bạn đạo: Thành ra tôi nhẹ hơn ông Tám.

Thầy: Mấy cái thằng tàn nhan đó bây giờ nó được dễ dãi là nó còn dốt chưa hiểu, nhưng mà sau này nó hiểu rồi nó nói: Trời ơi! Tại sao hồi đó mình dại quá, mình hiểu trước thì mình đâu có trễ như ngày nay. Đó mà nó hiểu trước thì nó đi mau hơn, nhưng mà nó phải khổ hơn, phải chấp nhận cái đường lối đi như vậy, không dám cãi, không dám cãi, đừng có nói cãi, không dám cãi.

Bạn đạo: Theo tôi thấy mà vấn đề tu Vô Vi người nào thắc mắc càng nhiều, nó càng kẹt dữ lắm.

Thầy: Không, chưa có phải bởi vì thắc mắc là cái cơ tạng của nó chưa có khai thông và diễn ngũ hành nó chưa có minh giải thì nó phải thắc mắc trong cái thắc mắc nó đụng với người thanh nó mau mở. Mà thắc mắc nó đi nói tâm bậy tâm bạ nó kẹt thêm, nó sâu thêm. Còn nó đi thắc mắc bao nhiêu trút hết cho tôi thì giải hết, đâu có gì đâu.

Bạn đạo: Thưa ông Tám thắc mắc mà giải dễ còn người nào mà nó chưa thắc mắc nó càng trước thêm.

Thầy: Nó nhồi thành cục đất sét để đó rồi bà Tám đi ngang té cái đui.

Bạn đạo: Như hồi nãy cô Ba còn thắc mắc cái gì bụng cần xé ra đây.

Thầy: Cô Ba dữ lắm, ban đêm cũng gây lộn với tôi nữa trong cái tâm nó dữ lắm.

Bạn đạo: Đó được chưa.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 13/08/1978)

ĐẠI HỘI DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2011 (tiếp theo)

... Nói đến Thầy các bạn đạo của chúng ta ai ai cũng tràn đầy cảm xúc, tôn kính nhớ thương cứ dào dạt trong lòng. Nhiều bạn đã viết lên những vần thơ, những bài hát tặng Thầy rất tình cảm và sâu lắng như anh Tô Văn Việt- một bạn đạo đến từ Bạc Liêu, dù mới hành pháp chưa lâu nhưng anh đã tự sáng tác và phổ nhạc mấy chục bài hát được gửi vào 2 đĩa thiên ca “Hoa VôVi” 1 và 2. Đây cũng là một cây văn nghệ, một nhân tài của Vô Vi. Trong buổi Thiên ca anh đã ca bản: “Ngọn nến VôVi” với đầy chí khí của một hành giả VôVi. Rồi Lê Hoa – một bạn đạo đến từ Đức quốc đã mang đến cho ĐH rất nhiều bài hát về đạo lý. Giọng hát của em thật là mạnh mẽ và khí phách. Chắc rằng em đã đang và sẽ rất dũng mãnh trên con đường đời đạo song tu của mình. Nói đến thi ca chúng ta không thể không nói đến cây văn nghệ nổi tiếng của VôVi VN, đó là cô Sái đến từ Bắc Ninh, rất tiếc trong ĐH này cô mới chỉ phục vụ được 1 bài ca quan họ để tặng Thầy nghe rất là ngọt ngào và truyền cảm phải không các bạn. Còn những bài ngâm thơ và vọng cổ xin khát cô để tới các ĐH sau vậy.

Vô Vi chúng ta thật nhiều nhân tài các bạn ạ. Một bạn đạo tuổi đời tuy đã lớn nhưng văn nghệ thì không có thua ai. Đó chính là cô Mai đến từ Mỹ quốc, cô còn xung phong hát 1 lúc mấy bài liền. Giọng hát của cô thật là hồn nhiên như trẻ thơ vậy. Còn nữa một sư tử nổi tiếng trong làng VôVi Úc quốc cũng rất đa tài. Chị đến với ĐH bằng cả tâm huyết của mình. Chị rất thẳng thắn và trung thực mỗi khi góp ý xây dựng cùng các bạn, nhưng cũng rất chan hòa đoàn kết với mọi người. Chị sáng tác rất nhiều bài thơ ca nói về Thầy về đạo. Chị viết hay mà ca lại càng hay hơn. Trong buổi thiên ca, những câu vọng cổ của chị làm tiếng vỗ tay trong hội trường cứ vang lên giòn giã. Ôi, thật là thú vị.

Người mà tôi không thể quên được nữa đó là anh Johan: một bạn đạo đến từ Anh Quốc. Anh đâu được giao lưu gặp gỡ bạn đạo nhiều như chúng ta, mỗi năm anh chỉ được 1 lần đi dự ĐH. Thế mà anh thấy pháp hay, Thầy giỏi nên anh vẫn quyết tâm trì chí hành pháp. Đến tham dự ĐH lần này anh lên phát biểu với niềm vui vô bờ bến. Anh khẳng định Thầy của chúng ta là một người rất kỳ diệu trên thế

gian này. Bởi vậy anh sẽ quyết tâm hành pháp cho đến hết cuộc đời, không bao giờ bỏ pháp.

Tiếp đến là chị Mai lên tâm sự với Thầy, với tất cả mà chị xúc động nghẹn ngào, có lúc không nói nên lời các bạn ạ. Trông chị thật điềm đạm và cũng rất thanh cao.

Rồi Vân Anh-một bạn đạo đến từ HN còn rất trẻ nhưng tâm đạo rất là cao em đã hạ quyết tâm xuống tóc để tu hành cho dễ. Không biết em học phải bài học gì khó lắm mà khi lên phát biểu chỉ thấy em cảm ơn Thầy đã cho em học bài và khóc nức nở. Ôi, thương quá là thương.

Chúng ta cũng không thể nào quên hình ảnh của Kim Anh-bạn đạo đến từ HN. Mặc dù ông xã mới mất chưa được 49 ngày nhưng 2 mẹ con em đã thấm nhuần pháp lý, thấu hiểu quy luật đạo đời vui lòng chấp nhận mọi hoàn cảnh và đã quyết tâm đến với ĐH. Chúc mẹ con em vững bước vượt qua thử thách này.

Thầy của chúng ta thật là kỳ diệu và khéo léo, Thầy có thể làm bất cứ việc gì mà mọi người khó mà làm được. Anh Vũ-một bạn đạo cũng có tiếng trong làng VôVi VN đã có nhiều kỷ niệm về Thầy trong chuyến Thầy về thăm VN. Anh muốn nói điển quang của Thầy được thể hiện ở mọi khía cạnh, mọi việc làm rất là khéo. Thầy ăn như không ăn, làm như không làm, nói như không nói. Cũng chính nhờ sự kỳ diệu đó mà Thầy của chúng ta mới dẫn thân khắp năm châu, khắp 4 phương Trời để hoằng hóa chúng sinh, dắt dìu chúng ta xây dựng khối VôVi lớn rộng như ngày nay.

Anh Sơn-một bạn đạo đến từ Long an VN. Xưa nay tôi chỉ thấy anh cười chứ không hề khóc bao giờ. Thế mà hôm nay đây khi nói về Thầy, anh đã không thể nào cầm nổi hai dòng lệ của mình. Trong đợt Thầy về VN, anh có chở bà xã đi mong được hội ngộ cùng Thầy. Không may chị nhà lại không được gặp. Chị buồn phiền và có ý trách anh. Thầy thương cảm với tấm lòng của các con nên ngay đêm hôm đó Thầy đã phóng điển quang tới thăm chị. Chị thấy Thầy về vuốt tóc và an ủi chị. Thế là chị rất phấn khởi và không còn buồn phiền ai nữa. Các bạn thấy tình thương của Thầy thật rộng lớn và bao la chưa? Thầy của chúng ta không bỏ sót con nào đâu

các bạn ạ. Tình thương của Thầy như biển cả, công ơn Thầy sánh tựa Trời cao. Chỉ cần chúng ta thành tâm hướng thượng thì lúc nào Thầy cũng bên ta và trong ta phải không các bạn?

Buổi sáng ngày thứ 2 lại qua đi rất nhanh. Chúng tôi đành để dành những tâm tình với Thầy vào buổi thiền ca tối nay. Còn buổi chiều hôm đó chúng tôi cũng có mặt đúng 14h như thường lệ để nghe băng niệm Phật của Đức Thầy và tiếp tục thảo luận sâu hơn về kỹ thuật thực hành pháp lý. Cuối cùng thì cũng không có kỹ thuật nào hơn là kỹ thuật thực hành của Thầy chúng ta, đã được in ấn, sao chép ở rất nhiều băng đĩa kinh sách phải không các bạn? Thầy của chúng ta là người đã dẫn thân thực hành, đạt được giải thoát, tận tình chỉ bảo truyền trao cho chúng ta. Tôi thiết nghĩ chúng ta chỉ cần dứt khoát siêng năng thực hành thì chắc chắn sớm muộn chúng ta cũng sẽ được hội ngộ cùng Tổ cùng Thầy. Khi chúng ta thành tâm thì không sợ gì là hành sai đâu và lỡ có sai thì cũng được chỉ bảo liền. Thật sự là bất khả luận bàn các bạn ạ. Và tôi cũng nghĩ rằng muốn biết mình đã hành đúng hay chưa thì cách tốt nhất là tự mình soi lại mình xem tâm tính mình có thay đổi ngày càng tốt hơn chưa, những thói hư tật xấu đã bớt dần và hết chưa. Chứ chúng ta không cần vọng tưởng thấy này, thấy kia...rất dễ bị gạt phải không các bạn?

Sau bữa buffet buổi chiều thật ngon lành. Đúng 20h30 chúng tôi lại hội tụ đông đủ tại hội trường để dự buổi thiền ca đầu tiên. Đây cũng chính là buổi tâm tình với Đức Thầy mà các bạn đạo đã gửi gắm vào lời ca tiếng hát nghe càng thêm cảm động các bạn ạ. Qua buổi thiền ca chúng ta càng vui hơn vì thấy pháp lý VVKHHBPP của chúng ta đã và đang phát triển rất mạnh. Người ta nói: “Tre già thì măng mọc”. Nhưng VôVi của chúng ta thì khác xa: “Tre không già, măng mọc càng nhiều”. Biết bao nhiêu các em, các cháu tuổi đời còn rất trẻ nhưng đã đến với VôVi bằng hết tâm lực của mình. Điển hình như cháu Tuyên ở Vĩnh Long tuổi còn rất trẻ nhưng tâm đạo thì rất lớn đã viết và ca tặng Thầy rất nhiều bài thơ. Trong đó có bài Thương Thầy và Thầy thương. Nghe cháu ca mà cả hội trường lặng người đi vì cảm động.

Rồi cháu Thùy Lam ở Sài Gòn mặc dù rất bận mải với công việc gia đình nhưng cháu cũng dành rất nhiều thời gian, sức lực cho đạo pháp đặc biệt thường xuyên là trưởng ban văn nghệ của các khóa sống chung. Và hôm nay đây cháu đã múa 1 điệu múa thật dễ thương trông cháu tưởng chừng mới 18,

đôi mươi và đã viết bài thơ tặng Thầy như một lời nguyện thề với Thầy, với chính bản thân mình thể hiện 1 ý chí đạo hạnh rất mãnh liệt. Chúc cháu sẽ mãi vững bước vượt qua mọi chông gai thử thách để được hạnh phúc như cha mẹ cháu và xứng đáng là bông hoa rực rỡ trong làng VôVi nhé.

Còn nữa, còn nhiều mầm non Vô Vi đầy sức sống đang mọc lên khắp 4 phương. Đó là cháu Tuyên ở Bảo Lộc. Một cô gái xinh xắn mới 27 tuổi đời nhưng đã phải trải qua một chuỗi ngày đầy oan nghiệt khô đau. Và cháu đã sớm ngộ được đạo, ngộ được pháp lý quý báu của chúng ta. Cháu như người chết đuối vớ được con thuyền. Nhờ siêng năng hành pháp cháu đã đạt được những kết quả rất cao mà ít ai có được. Thương Thầy, đáp ơn Thầy cháu đã biến đau thương thành hành động, quyết tâm buông bỏ tất cả, bỏ thủ đô nơi phồn hoa đầy cạm bẫy, 1 mình lên núi tịnh thiền, 1 ngày ngồi từ 8 đến 10 tiếng đồng hồ. Thật đáng khen phải không các bạn?

Ở xứ ta còn khổ nhiều lo tu đã đành, các bạn trẻ ở nước ngoài nơi phồn hoa mỹ lệ đầy những quyền rũ. Thế mà các em, các cháu đã đến với đạo pháp rất nhiệt tình và đầy nhiệt huyết, phục vụ hết mình vô quái ngại. Đó là các em, các cháu trong BTC như: Minh Châu, Duy Anh, Phương Quỳnh, Hoa, Hòa, Lâm, Liêm, Anh Duy, Hóa... Trong đó nổi bật là Phương Quỳnh, một cô gái rất xinh và dễ thương, dễ mến. Mỗi lần em lên làm MC² (Emxi), nghe tiếng em như là được nghe chim hót vậy. Chắc là không ai có thể nổi nóng với em được.

Mới đây mà hôm nay đã là ngày thứ 3 và cũng là ngày cuối cùng của ĐH rồi. Cũng như thường lệ, sau khi điểm tâm buổi sáng xong, đúng 8h chúng tôi có mặt đông đủ tại HT cùng thiền chung 1h đồng hồ. Sau đó tiếp tục coi hình ảnh 50 năm hành pháp của đức Thầy kính yêu. Từ tấm gương cao đẹp của Đức Thầy chúng tôi soi rọi, kiểm điểm hành trình tu học của mình cũng như tình hình chung của các bạn đạo. Cũng nhờ đó mà những hiểu lầm của một số bạn đạo đã được làm sáng tỏ.

Cô B, một bạn đạo mà hầu hết chúng ta ai ai cũng biết đến tên tuổi của cô phải không các bạn? Duyên lành cô đã ngộ đạo từ khi tuổi đời còn rất trẻ. Mới 16 tuổi đời cô đã gặp được Thầy, hành pháp lý và đi theo chăm nom săn sóc sức khỏe cho Thầy từ mấy chục năm qua. Thật là cảm động phải không các bạn? Nhìn cô người ta thấy toát lên chân dung của người phụ nữ VN, rất đôn hậu, giản dị, chân

² MC: Master of Ceremonies.

phương và mộc mạc... Mặc dù cô ra xứ ngoại đã nhiều năm. Như vậy còn chưa đủ chứng minh cô là người tu chân chánh sao??? Cũng may hôm đó chị Mát đến từ Mỹ Quốc có ý kiến muốn cô giải thích về 1 vài tin đồn không tốt về cô và đã được cô giải thích rất tận tường. Tôi thiết nghĩ nếu cô làm sai thì cô không thể khỏe mạnh trẻ trung như vậy và cũng khó có thể có mặt trong ĐH của chúng ta hôm nay. Là những người tu VôVi chúng ta thừa hiểu điều đó, luật nhân quả không tha một ai phải không các bạn?

Và đặc biệt Thầy của chúng ta kỳ diệu như vậy thì làm gì có ai gạt được Thầy? Như vậy chúng ta phải thừa nhận rằng những việc cô B làm như cách chăm sóc thuốc thang cho Thầy hay chi phí đi làm thiện ca ...đều là làm theo ý muốn của Thầy đã chỉ bảo phải không các bạn? Vâng, thành thật cảm ơn cô đã không tiếc tuổi thanh xuân của mình để phục vụ đạo pháp, phục vụ Thầy kính yêu của chúng ta. Mong rằng từ đây chúng ta sẽ hiểu nhau hơn, yêu thương tha thứ cho nhau và luôn đoàn kết xiết chặt tay nhau để xây dựng khối VôVi ngày càng lớn mạnh các bạn nhé. Buổi sáng hôm đó chúng tôi kết thúc ở đây trong sự cảm thông và thương yêu vô hạn.

Chiều ngày 23-09-2011 là buổi chiều ngày cuối chúng tôi được họp mặt bên nhau tại HT xinh xắn này. Hình như ai cũng có tâm trạng băng khuâng bồi hồi khi sắp phải chia tay nhau nên nhiều bạn đến thật sớm. Nhất là các anh chị trong BTC trong và ngoài nước như anh Tám Sinh, chị Mỹ Kim, anh Thanh Hòa, em Hiệp, em Hóa, chị Trọn, em Châu, Phương Quỳnh, anh Liêm, anh Hiền...đã đến rất sớm để đón tiếp anh em, ổn định trật tự để chuẩn bị bắt đầu buổi lễ bế mạc.

Sau khi làm các nghi thức bế mạc xong, ca đoàn VôVi gồm 6 nam và 6 nữ lên ca bài “VôVi con đường ta đi” nghe thật là tha thiết và vững tiến. Tất cả chúng tôi đã, đang và sẽ mãi mãi cùng nhau đi trên con đường tươi sáng đó mà Tổ Thầy đã chỉ đường vạch lối. Tiếp đến là BTC đọc bế mạc và báo cáo tường trình xong, chúng tôi lại tranh thủ thời gian ít ỏi còn lại để chia sẻ cảm tưởng của mình về Thầy, về ĐH năm nay cũng như phương hướng phát triển VôVi trong tương lai chuẩn bị tinh thần cho ĐH năm sau. Rất nhiều, rất nhiều huynh đệ tỷ muội đến giờ này thì không còn ngại ngùng gì nữa mà đã mạnh dạn xung phong lên phát biểu cảm tưởng của mình với tràn đầy tình thương yêu tha thiết. Có bạn lên nói mấy lần vẫn chưa nói được tâm tư cảm xúc

của mình. Vâng, VôVi là thế đó, những con người VôVi giàu tình yêu thương như thế đó. Và đó cũng chính là kết quả quý báu mà ĐH DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2011 đã gặt hái được. Thay mặt cho tất cả các bạn đạo đã tham dự trong ĐH lần này, xin thành thật cảm ơn BTC đã không quản khó khăn vất vả, đã đoàn kết cùng nhau phục vụ vô quá ngại để có một ĐH thành công tốt đẹp như hôm nay. Một lần nữa xin chân thành cảm ơn các bạn đạo trong cũng như ngoài nước đã âm thầm giúp cho nhiều bạn đạo VN có ĐK đi dự ĐH lần này. Chúc tất cả anh em huynh đệ khắp năm châu hãy đoàn kết hơn nữa, hãy xiết chặt tay nhau để trong tương lai chúng ta sẽ có nhiều ĐH đông đủ hơn, thành công mỹ mãn hơn và phát triển Vô Vi lớn mạnh hơn hồng đền đáp công ơn to lớn của Tổ, của Thầy các bạn nhé.

Không! Chúng tôi vẫn chưa chịu chia tay nhau đâu các bạn, chúng tôi phải tận hưởng hết thời gian vàng ngọc của mình cho nhau. Tối nay chúng tôi còn tham dự một buổi thiện ca thật tuyệt vời nữa trước khi ra về. Cũng tối nay chúng tôi được biết thêm biết bao tài tử và các ca sĩ thật đặc sắc của VôVi như anh Thanh Hòa, anh Phước, Anh Duy, em Đào...đến từ Mỹ quốc. Tài tử Sành Điệu đến từ Cà Mau, cháu Xuân Quang, chị Chín đến từ TP. HCM...cùng rất nhiều bạn đạo khác mà trên trang giấy có khuôn khổ này tôi không thể nói hết được. Các bạn ở hải ngoại cho chúng tôi thưởng thức những vở kịch hài, những điệu nhảy đầy vui nhộn làm ai cũng phải ôm bụng mà cười. Còn tài tử, ca sĩ VN cho chúng tôi thưởng thức những vở kịch hài mang nhiều ý nghĩa đạo lý rất sâu sắc. Những lời ca tiếng hát cứ trầm bổng, ngọt ngào mà sâu lắng làm sao. Vâng chung quy lại tất cả đều mang đến cho chúng tôi một niềm vui hạnh phúc thật khó tả nổi và chắc rằng những âm thanh ấy những cảm xúc ngọt ngào ấy sẽ theo mãi chúng tôi dù ngày mai đây khi mỗi người phải đi về một phương Trời xa để hoàn thành việc đời đạo của mình.

Nam Mô A Di Đà Phật

Vạn vật thái bình

TP.HCM ngày 30-09-2011

Thanh Dũng-kính bái

Ghi chú: Thanh Dũng không có chủ định viết nên không có ghi chép và chuẩn bị từ những ngày ĐH. Bởi vậy nhớ gì TD viết đó không được đúng trình tự lắm và đặc biệt là TD không nhớ hết được tên tuổi của tất cả các bạn, còn nhiều thiếu sót mong các bạn niệm thứ bỏ qua.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 21 tháng 4 năm 1973

Mạng trung hữu xứ nan đa xứ
Tự pháp tâm linh chuyển pháp từ
Hành giải khai thông đường tiến đạt
Trí tâm tương ứng pháp lâm trừ

Phân ra khí thể làm người
Bên trong ngũ tạng sươi tươi thể tình
Trí tâm ước được quang vinh
Thần thông bát đạt chính mình phải tu
Tu cho thoát khỏi mê mù
Thanh cao vui khỏe giao du cõi trời
Cùng chung thoát ly phân lời
Đời là cõi trước, cõi trời thanh cao
Tiến lên đắc pháp tự rào
Ngoại xâm ô trước khó vào nội tâm
Điển thanh pháp chẳng sai lầm
Bản thân bốn xứ tự tầm tự khai
Bên trong cũng có thiên đài
Có nơi trú ngụ phân hai đạo đời
Hồn là chơn điển chẳng rời
Vía là phụ thuộc hợp thời chuyển luân
Khai thông minh cảm mọi tầng
Chỉ lo tu luyện chẳng cần ngoại lai
Minh tâm kiến tánh an bài
Chuyên hành chơn pháp sửa sai sửa lầm
Chẳng cần hướng ngoại truy tầm
Phật duyên thường ngộ thánh tâm vui hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*
Minh Giải: *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Lăm

DẠO ĐỊA NGỤC MỌI TIM LẦN THỨ TƯ

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 16 tháng 7 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

*Hiếu đồ do như phó hỏa nga
Gia tài vạn quán tận tiêu ma
Tham dâm đắm phụ táng danh tiết
Trụy lạc thâm khang oán nại hà*

Dịch

Bạc bài ham thích kiếp thiêu thân
Phú quý sang giàu phúc chốc tan
Thiếu phụ tham dâm vui tiết hạnh
Hang sâu đọa lạc há kêu than.

Tế Phật: Bọn du thủ du thực không lo làm ăn, không chịu kiếm công kiếm việc, chỉ chuyên cờ bạc làm kẻ sinh nhai. Nhiều kẻ lương thiện bị dẫn dụ rớt vào bẫy sập, bị tán gia bại sản thật là đáng thương. Gần đây đất Trung Bộ sinh ra bọn cướp của giết người, đều do cái nạn cờ bạc gây ra. Kẻ đánh bạc đã vô tình sa vào con đường tội lỗi và nguy hiểm, cho nên nhỏ thì thành ăn trộm, lớn thì thành ăn cướp tù tội phát sinh. Do đó cờ bạc hại rất nhiều người, mầm độc rất lớn, người đời chớ có dính dấp vào những việc đó để sau này khỏi ân hận. Tội dâm dục là đầu muôn tội ác, phạm vào là tiêu tan danh tiết nhục nhã khôn lường. Những phụ nữ con nhà gia giáo lương thiện phải biết giữ gìn danh dự không thể phản bội chồng mà làm chuyện tồi bại. Tội đó rất nặng, hình phạt cũng ngang với bọn cờ bạc. Chốn âm phủ những u hồn kêu khóc thê lương, thăm thiết đều từ đó phát sinh ra. Hôm nay ta dẫn

Dương Sinh dạo thăm mười sáu ngục moi tìm để nhìn thấy tận mắt lũ đó. Dương sinh chuẩn bị lên đài sen.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng mời ân sư khởi hành.

Tế Phật: Đã đến nơi, Dương Sinh mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Thừa vâng con xuống. Tình hình âm phủ lần này khác với mọi lần, vong hồn đi lại rất là náo nhiệt, không rõ tại sao?

Tế Phật: Nhân dịp rằm tháng bảy xá tội vong nhân, hai ngày này chốn dương gian nơi nào cũng cúng vong để chẩn tế các tội hồn. Nếu mắc tội nhẹ thì tội hồn có thể xuất ngục để nhận lãnh.

Dương Sinh: À thì ra nguyên do là như vậy. Phía trước Ngục Quan ra nghênh tiếp chúng ta.

Ngục Quan: Hoan nghênh hai vị đã tới thăm bản ngục. Bữa nay nhân dịp xá tội vong nhân rằm tháng bảy nên cảnh tượng ồn ào náo nhiệt, xin hai vị chớ bận tâm.

Tế Phật: Vậy xin chớ khách sáo, chúng tôi tới là chỉ để làm phiền Ngục Quan và các vị Tướng Quân, mong tận tình giúp đỡ chúng tôi.

Ngục Quan: Hai vị phụng mệnh Ngọc Đế gia công viết sách để khuyên đời, công đức rất lớn, chúng tôi đâu dám không hết lòng, vậy xin mời hai vị vào trong quan sát sự tình.

Dương Sinh: Xin đa tạ, Trong ngục tội hồn kêu rên không dứt.

Tế Phật: Những tội hồn bị giam tại Ngục Moi Tim đều phạm trọng tội, cho nên không được hưởng sự khoan hồng để hưởng những lễ vật cúng vong của dương gian.

Ngục Quan: Bữa nay tôi cho áp giải ra hai tội hồn để họ thuật lại nghiệp quả tiền thân. Các mi hãy nghe ta nói, đây là Phật Sống Tế Công cùng Dương

Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung. Hai vị này đã phụng chỉ Đức Ngọc Đế xuống cõi âm ty thu thập tài liệu để viết sách khuyên đời. Bây giờ hai tội hồn hãy mau cung khai tất cả những việc đã làm trên đời cho hai vị nghe.

Tội Hồn: Tuân lệnh, tôi lúc sống lo công tác bên ngoài, luôn luôn bươn bả³ đó đây để kiếm sống. Tôi thường lấy lữ quán làm nhà, đàn bà lạ làm người quen. Chẳng bao lâu tôi học được thói ham mê cờ bạc, lúc đầu vì hiếu kỳ sau thành thói quen bữa nào không đánh thì lòng bồn chồn, tay ngứa ngáy. Từ đó tôi trở thành tay anh chị ở các sòng bài, tuy lãnh nhiệm vụ công tác bên ngoài nên tiền lương cũng khá nhưng mà nhiều khi cũng thua cháy túi, cho nên tôi phải chạy tới vay bạn bè. Đời sống gia đình tôi không đoái tưởng tới nữa. Tới năm 43 tuổi có một bữa nhậu say cười xe máy gặp tai nạn mà thác. Sau khi chết bị âm binh áp giải xuống địa ngục tôi mới vỡ lẽ ra là bị giảm thọ mất năm năm. Bị suu tra suốt từ Đệ Nhất Điện tới Đệ Tứ Điện cuối cùng giải giao sang Đệ Ngũ Điện. Minh Vương giận dữ xử tôi mười ba năm tù và đày tại Ngục Moi Tim này. Hằng ngày trái tim ham đánh bạc của tôi bị cắt đau đớn không thể nào tả xiết. Tôi mong người đời chớ nên đánh bài vì địa ngục rất kỳ phùng cờ bạc. Ngũ Điện Sâm La Vương nếu thấy bọn bạc bài sẽ đánh 100 gậy trước, rồi sau đó mới xét xử. Bọn cờ bạc đôi tay rất cứng vì hằng ngày ngồi ở sòng bài ít hoạt động. Sâm La Vương sai lấy gậy gỗ nện, không những đã nhục nhã mà da thịt lại còn bị bầm dập đớn đau, than khóc thật là thảm thiết, kính xin Phật Sống Tế Công giải cứu.

Tế Phật: Thủ hạ bọn cờ bạc rất vô tình, người lại còn xin ta cứu giúp nữa ư? Hãy ráng mà chịu tội, không nên vọng cầu.

Ngục Quan: Mi không được cầu xin bừa bãi. Nếu chưa dứt được cái tâm ham bài bạc mi sẽ còn bị đưa đến địa ngục nướng tay chịu thêm hình phạt. Ai bảo mi lúc sinh tiền ham đánh bạc, để rồi sau khi chết phải chịu sự quả báo này, đừng có oán Trời trách người. Tội hồn thứ hai hãy thuật lại những hành vi lúc còn sống coi.

Tội Hồn: Đông người quá, nói ra thật là xấu hổ... Sau khi đã lấy chồng mà bản tính tôi còn dâm dăng cho nên thường lén chồng giao du với đám con trai ở quanh vùng. Tôi đã lén lút ăn nằm trước sau cả thảy với năm người con trai mà chồng tôi hoàn toàn không hay biết, cho tới năm tôi 54 tuổi bị mắc bệnh

tim mà thác. Hồn bị Tướng Quân Hắc Bạch áp giải tới trước đài gương soi ác nghiệp để chiếu rọi lại những hành vi xấu xa bỉ ổi, tang chứng rành rành, bắt buộc tôi phải nhận lỗi. Sau đó tôi bị giải tới Đệ Ngũ Điện rồi bị tổng giam vào Ngục Moi Tim với thời hạn là hai mươi năm. Hằng ngày tim tôi bị cắt thật là đau đớn, bây giờ dù hồi cũng không kịp. Kính mong Phật Sống Tế Công xin với Minh Vương giùm để cho tôi được ân xá khỏi khổ.

Tế Phật: Người là thân phụ nữ không giữ đạo phu phụ lại tham dâm, chỉ ham mê hư vinh không chăm chỉ lo làm việc thiện, ta chẳng thể cứu được người.

Ngục Quan: Xin Tế Phật chớ bận tâm. Y thị lúc sinh tiền đã tham dâm, cho nên cái tâm tham dục đó đã bị cắt, đúng là gieo nhân nào gặt quả nấy. Lúc sống đã làm những chuyện xấu xa tội lỗi mà không biết ăn năn. Nếu như sớm biết hối cải ăn năn cầu Phật thì có thể được xá tội. Nhưng đến khi chết vẫn không chịu sửa lỗi thì bây giờ có xin miễn tội cũng không thể được.

Tế Phật: Ngục Quan nói rất hữu lý, những kẻ say mê cờ bạc, ham thích dâm dục nếu biết ăn năn trở lại làm những việc thiện đức ân nghĩa, nguyện với Thánh Tiên Phật phát tâm ăn năn tổng Địa Ngục Du Ký. Dương Sinh mau theo ta trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Đa tạ Ngục Quan cùng Tướng Quân đã nồng hậu tiếp đãi chúng tôi, xin cáo biệt.

Ngục Quan: Tướng Quân hãy ra lệnh tập hợp để tiễn chân quý khách.

Tế Phật: Dương Sinh mau lên đài sen chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Thừa con đã sẵn sàng, xin ân sư trở lại trần gian.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

³ Hối hả, tất bật.